

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 21310-07-10 מדינת ישראל נ' אשתמקר

בפני הרכב כב' השופטים:

י' אלרון [אב"ד]

מ' גלעד

מ' רניאל

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אמיתי אשתמקר

אסור פרסום

אנו מתירים את פרסום גזר הדין למעט כל פרט העלול להביא לזיהויה של המתלוננת בתיק זה.

גזר דין

א. כללי:

הנאשם הורשע, בתום שמיעת ראיות, בביצוע עבירות לפי סעיפים 345(ב)(2) + 345(ב)(3), 345(א)(1), 347(ב) בנסיבות 345(א)(1) + 345(ב)(2), 25 + 347(ב), 192 ו- 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), קרי, אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות, ניסיון למעשה סדום, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית.

לא נשוב למכלול העובדות כפי שבאו לידי ביטוי בהרחבה בהכרעת הדין, נציין רק כי בתאריך 28/06/10 או בסמוך לכך, נוצר קשר בין המתלוננת לבין הנאשם, ברשת חברתית באינטרנט, בו הציג עצמו הנאשם באופן שיקרי תחת שם בדוי, ובתוניהם אישיים כוזבים, כסטודנט ללימודי הנדסת מכונות מטבריה, רווק בן 25.

ביום 04/07/10, סמוך לשעה 20:00, נדברו המתלוננת והנאשם להיפגש, והנאשם הגיע לעיר מגוריה, מצויד באלכוהול, ופגש בה ליד ביתה. משם נסעו השניים במונית לחורשה, שם ישבו ושתו יחד משקאות אלכוהוליים.

במהלך מפגש זה, הנאשם ביצע במתלוננת את עבירות המין בהן הורשע, תוך שהוא מושך בשערותיה, מטיח את ראשה בשולחן בטון, מפילה ארצה, סוטר לה ומפשיטה מבגדיה.

לאחר כל זאת, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה בעודה מתנגדת ובוכה, החזיק מעל ראשה בקבוק זכוכית ואיים עליה כי יפצע את פניה אם תתנגד לו, החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת שלה ואף ניסה להחדיר את איבר מינו לפיה אך נכשל בכך בשל התנגדותה.

מעשיו הנ"ל של הנאשם הותירו על גופה של המתלוננת פציעות וחבלות ובכלל זה, קרע בפי הטבעת.

ב. טיעוני באי כח הצדדים לעונש:

באת כוח המאשימה, בטיעוניה לעונש (1/ט) הפנתה למסכת האירועים כפי שתוארה בהכרעת הדין תוך שהדגישה את החומרה שבמעשי הנאשם במתלוננת וטענה כי מסוכנותו נלמדת "מהמסוכנות הטבועה במהות העבירות בהן הורשע".

עוד טענה באת כח המאשימה, כי הנאשם פגע מינית במתלוננת באלימות וברוטאליות, תוך שהוא חובל בה ומטיל עליה אימה. את התנהגותו הגדירה כ"אכזרית וסדיסטית" ולאחר כל זאת, לא רק שלא נטל אחריות למעשיו, אלא, עשה לפגוע במהימנותה תוך שהוא מאלצה לעמוד על תוכן העדים וכלשונה: "לתאר את ליל הבלהות שעברה לפרטי פרטים".

בהתייחס לעבירות המין אותן ביצע הנאשם במתלוננת, נטען כי בתי המשפט ציינו לא אחת את חומרתן של עבירות אלה, את חומרת הפגיעה בנפשן וגופן של קרבנות עבירות המין ודבר הענישה המרתיעה המתחייבת ממעשים בזויים ונפשעים אלה.

בעניינו של הנאשם דנן, הדגישה באת כח המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם (11 הרשעות קודמות ו-21 תיקים פליליים) במגוון עבירות, ובכלל זה, עבירות מין (2/ט).

לפיכך, ביקשה באת כח המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל נפרד לכל אחת מהעבירות שבהן הורשע, וזאת מצטבר לכדי מאסר בפועל לשנים ממושכות, בהדגישה את ביצוע מעשה סדום ועבירות של איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות, בנוסף על עבירת האינוס בנסיבות מחמירות.

בנוסף לכך, ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

מנגד, ב"כ הנאשם, בטעונו לעונש, כצופה פני ערכאת הערעור, הניח בפנינו טיעונים בכתב (ס/1) אשר רובם ככולם נימוקי ערעור על הכרעת הדין בעניינו של הנאשם.

לא ניתן שלא לתמוה על בחירתו זו של ב"כ הנאשם שהתייחס בהרחבה יתרה דווקא ל**מתלוננת** ו"להתנהגותה" כהגדרתו, במקום להציג את נסיבותיו האישיות של **הנאשם**, אשר בהן יש לתפיסתו כדי להקל בעונשו.

יתרה מכך, דברי הסנגור ואופן ביטויים בסיכומיו כלפי המתלוננת, אינם ראויים בלשון המעטה, ומוטב היה שלא היו נאמרים כלל. טענותיו נדחו בהכרעת הדין, וכל כולן נועדו לפגוע בשנית במתלוננת ולהכפישה.

ב"כ הנאשם הגדיר את אי רצונה של המתלוננת כי יוכן בעניינה תסקיר קרבן כ"התחמקות משירות המבחן", למרות שניתן לראות אי רצון זה כדבר לגיטימי של קרבן עבירה בפרט, כאשר אולצה לשוב ולשחזר את האירועים הטראומטיים מספר רב של פעמים, וסיבותיה עימה.

יוער, כי בדיווחה של המפקחת המחוזית לנפגעי עבירות מין צוין כי, נמסר לה על ידי דודתה של המתלוננת שלאחרונה "אין עניין להיפגש עימה בשל הקושי שלה לשוב ולשחזר את האירוע ולשוחח על מצבה מאז" וכי מעייניה של המתלוננת כיום "מנותבים לשכוח את הדברים, להניחם מאחוריה ולחזור לחיות חיים נורמאליים".

טיעונו לעונש של ב"כ הנאשם כאמור, נוגעים רובם ככולם למתלוננת, וראוי היה להם, משנדחו על ידי בית משפט זה בהכרעת הדין בעניינו של הנאשם, כי יישמעו במסגרת טיעוני הערעור, ככל שיבחר לעשות כן, בשלב זה. היה עליו לטעון טענותיו על פי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין.

בהתייחס לענישת הנאשם טען בא כוחו כי יש להטיל עליו, כהגדרתו "עונשים מקלים יותר בשל הנסיבות המיוחדות של מקרה זה", ולצורך כך, שב ותקף את המתלוננת וטען כי "מסרה גרסאות כוזבות, שונות, סותרות וכד'", תוך שהוא שב ומתעלם מקביעות בית המשפט בהכרעת הדין.

בסיכום טיעונו, ביקש ב"כ הנאשם, כי עונשי מאסר אשר יוטלו על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע יינתנו בחופף ולא במצטבר, וכי יושת עליו לכל היותר עונש מאסר בפועל שאינו עולה על 5 שנות מאסר בפועל, והיתרה על תנאי.

באי כוח הצדדים הגישו אסופת גזרי דין, מהם ביקשה ב"כ המאשימה ללמוד ענישה מחמירה ואילו בא כוח הנאשם ביקש להציג ענישה מקלה, בעניינים הדומים לשיטתו, לעניין שבפנינו.

הנאשם, בפנותו לבית המשפט, אמר את הדברים הבאים :

"שום דבר לא נעשה פה באלימות. את העונש כבר קיבלתי ומאז כל המשפחה אני לא בקשר עם אף אחד מהמשפחה. התגרשתי מהאישה, לא ראיתי את הילד שלי כבר שנה. אין לי מה להוסיף." (בעמ 89 לפרו').

ג. דיון:

המסכת העובדתית שבפנינו מלמדת על ליל אימים קשה במיוחד אשר עבר על המתלוננת דן, כאשר כל חטאה הוא בכך שביקשה להכיר חבר באמצעות אתר אינטרנט, שמהותו קשר בין אנשים.

הנאשם זיהה, ככל הנראה, את המתלוננת כ"טרף קל", וסבר שנפלה לידי הזדמנות לסיפוק גחמותיו המיניות, כעולה מהאמור בהכרעת הדין, ולא בחל באלימות מילולית ופיזית כאחת לצורך כך.

מהמקרה דן ניתן ללמוד עד כמה קלה דרכם של עברייני מין להסתייע בטכנולוגיית האינטרנט, המנצלים את רצונם ותמימותם של המבקשים ליצור קשר חברי, בעוד הם מצידם, תרים אחר טרף קל, ממש כשם שעשה הנאשם שבפנינו, תוך שהוא מטשטש כל סממן מזהה.

טכנולוגיית האינטרנט הזמינה, הפכה לכלי פיתוי של ממש לאיתור קרבנות, כעולה לא אחת, מאותן פרשיות בהן איתרו עברייני מין את קרבנותיהם הפוטנציאליים בדרך זו.

על הסכנות הטמונות בזירה חדשה זו של המרחב האינטרנטי (שם בהקשר של עבירות מין כנגד קטינים) עמד בית המשפט בתפ"ח (ת"א) 1136/07 :

"הגלישה בעולם האינטרנטי, חסר הגבולות הגיאוגרפיים, חיונית וחיובית מחד, אך טומנת בחובה סכנות מאידך. הגולש זוכה להרחבת אופקים וידע, ליצירת חברויות והרחבת מעגל חברים קיים ונגישות למידע, בכל תחום ונושא, קלה יותר. מנגד עלול הוא להיחשף לתכנים שליליים שלא לומר אפלים, אפשרות שיש לה משמעות רבה בהיות קטינים ובני נוער חלק נכבד מאוכלוסיית הגולשים.

בשנים האחרונות הולך ומתרחב השימוש באינטרנט ככלי לניצול מיני של קטינים [...] עברייני מין משתמשים באינטרנט כדי ליצור קשר [...] ומנצלים את הפגישה עמם כדי לנצלם מינית". [מדינת ישראל נ' רוזין (טרם פורסם, 13.10)].

למרבה הצער, הסכנה האורבת מן האינטרנט, מזה זמן רב, אינה אורבת לפתחם של קורבנות קטינים בלבד, אלא, כפי שנוכחנו לדעת במקרה דנן, גם לאנשים בוגרים שמטרתם, הרצון לקשר המאפיין כל בן אנוש, ובסופו של יום מוצאים עצמם נופלים לתוך מלכודת הפיתוי שטמן להם עבריין המין.

הנאשם שבפנינו, לא הסתפק בכזבים שפרסם בפרטיו האישיים באתר האינטרנט, אלא דבק בהתנהלות זו בעדותו בפנינו, בה נמצאו אי אמיתות מרובות, ובכללן התייחסות מבישה ומשפילה כלפי המתלוננת, תוך שהוא מכנה אותה במיני תארים ותיאורים אשר כל מטרתם הכפשה בפנינו.

יתרה מכך, הנאשם לא בא על סיפוקו בהתנהגותו האלימה והמשפילה כלפי המתלוננת ביום האירוע, אלא אף הקפיד לנהל את ההליך בעניינו באופן ממושך, ומכפיש כנגד המתלוננת שנאלצה לעמוד על דוכן העדים ולשוב לסיפור ההתעללות בה על ידי הנאשם בליל האירוע.

על חומרתן של עבירות המין עמד כב' השופט א' א' לוי בע"פ 8670/07 :

“מעשים אלה, הרומסים ברגל גסה את כבודה של הקורבן כאדם, מאפילים על נסיבותיהם האישיות של המערערים. בית-משפט זה מחויב להעביר מסר חד וברור - גופן וכבודן של נשים אינו הפקר ואיש לא יורשה לעשות בו כרצונו רק בשל העובדה שנקרה בדרכו טרף קל. בנסיבות אלו, העונש שנגזר למערערים הינו ראוי ומאוזן”
[ניסים דהן נ' מדינת ישראל, תק-על 2008(3), 3047, 3058 (2008)].

מובן כי, חומרתן של עבירות מין בנסיבות מחמירות, בהן נעשה שימוש אכזרי בכוח ובאימים, גדולה היא.

במקרה שבפנינו, הורשע הנאשם בביצוע עבירות מהחמורות ביותר שבעבירות המין, אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות וניסיון למעשה סדום, וכי ביצע זאת באופן אלים ואכזרי, תוך שהוא מאיים על חייה ותוקף אותה עד כדי גרימת חבלות בגופה.

זהו אינו המקרה הראשון בו הורשע נאשם זה בעבירות מין, כעולה מרישומו הפלילי, הרווי הרשעות על מעשי אלימות ואף מכיל עבירות מין.

חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם במתלוננת, התנהלותו המכפשה כלפיה לאורך כל ניהול משפטו, הימנעותו הבוטה והנחרצת מלקיחת אחריות על מעשיו, עברו האלים הכולל אף עבירות מין, והעובדה שמפגשיו הקודמים עם רשויות החוק לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות, כל אלה, מצביעים על מסוכנותו של הנאשם שבפנינו.

לנוכח כל האמור, לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אנו גוזרים על הנאשם 12 שנות מאסר, מתוכן 10 שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת מין או אלימות מסוג פשע.

כמו כן, אנו מחייבים את הנאשם לפצות את המתלוננת בסך של 20,000 ₪, אשר יופקדו בגזברות בית המשפט עד ליום 01/01/2012.

לצורך מניין תקופת המאסר, תימנה תקופת שהייתו במעצר מיום 04/07/10 ועד היום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ב, 03 אוקטובר 2011, במעמד באי כח הצדדים והנאשם.

מ. רניאל, שופט

מ. גלעד, שופט

י. אלרון, שופט

[אב"ד]

אתי עטיאס